

Picasa – Képezés felsőfokon

Manapság már az átlagfelhasználó számítógépén is természetes a tízezernyi fotóból álló digitális médiagyűjtemény. A kamerák és az Internet lehetőségei rendíthetetlenül hizlalják a kollektciókat, így ezek rendszerezése és indexelése mára nélkülözhetetlen feladat.

1500 nap, 11000 fotó

Nemrég kinkeservesen összeszámoltam, mennyi kép gyűlt össze az otthoni számítógépen az elmúlt négy esztendőben. Íme, az eredmény: nagyjából 11000 fotó, rajz és ábra pihent a személyes mappámban. Mondhatnám magam trehánynak, szórakozottnak, említhetném a szabadidőm kóros hiányát is, de sajnos ez mit sem változtatna azon, hogy a képeim legalább 50 különböző könyvtárban voltak szét-szórva, semmitmondó fájlnevekkel. A környezetemben és baráti körömben szintén tetten érhető volt a jelenség... Sőt, némely esetben még akkor is tovább hízott a kollektció, ha eközben már a tulajdonosa is tudta: soha sem lesz türelme órákat tölteni egy fotó későbbi előkeresésével. Mivel a teljes, kézi átszervezés és átnevezés ennyi állománynál több napot vett volna igénybe, én sem erőltettem e hossza-

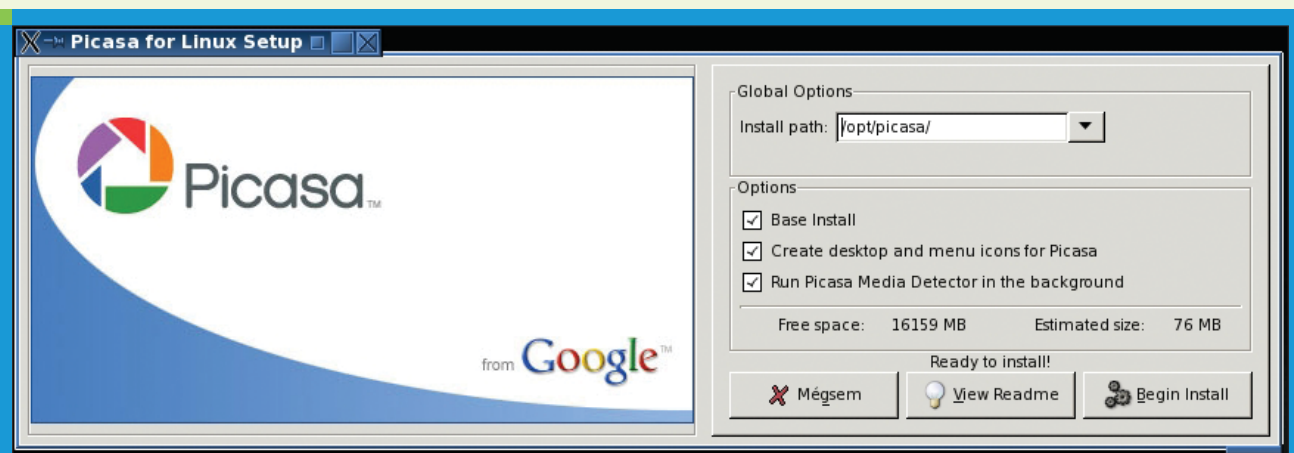
dalmas procedúrát. Inkább a *Windows* platform egyik népszerű alkalmazását hívtam életre *Linuxon*.

Ismét csak a Google!

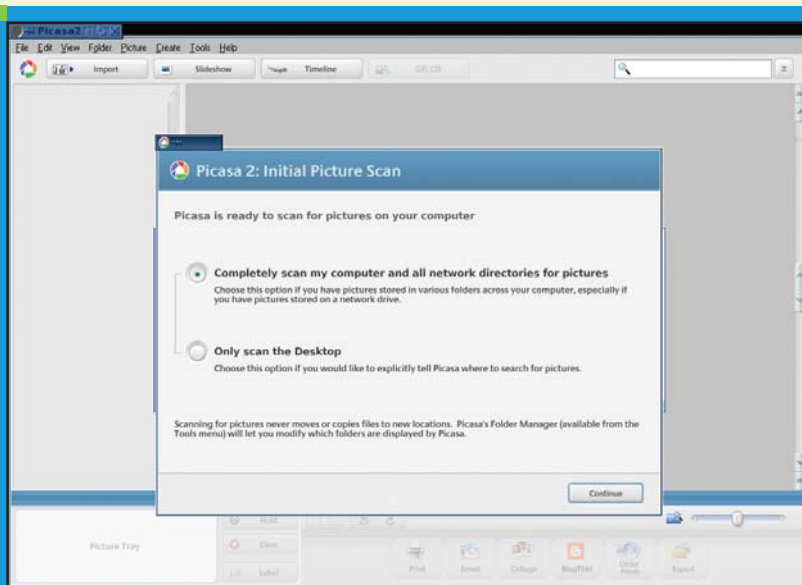
Az utóbbi időben mind biztosabban terjeszkedő *Google* névéhez fűződik a probléma legnépszerűbb megoldása, a *Picasa*. Az eredetileg *Win32* felületen futó programnak 2006 derekán jelent meg a linuxos verziója, ami által a Szabad Rendszer felhasználói is könnyedén rendszerezhetik képeiket. A dolog apró szépséghibájaként a linuxos verzió nem „klasszikusan” natív megoldás, hanem egy olyan projekt, melyben a windowsos program össze van „drótozva” a *Wine* wrapper binárisával és a *Mozilla* renderelő motorjával. Sebjaj, a *Wine* ebben az esetben is kiállja a próbát: a nekünk érdekes verzió ugyanazzal a szerény géppel is beéri, mint *Windows* környezetben,

a használhatósága pedig meg-egyezik az eredeti verzióéval. Függőségként mindössze egy működő *X11*-re, valamint *v2.3* verziójú *glibc* könyvtárra van szüksége rendszerünkben. A projekt honlapját a <http://picasa.google.com/linux> címen érhetjük el, itt találhatóak a *Picasa* linuxos állományai **.rpm* és **.deb* csomagként, valamint terjesztéstől független **.bin* telepítőbe ágyazva. (A letöltendő fájl minden esetben *24Mbyte* méretű, melyből a *Picasa* valójában *9Mbyte* méretet foglal el, a maradék területen az említett *Wine* és a *Gecko* „osztozik”.) Az előbbi formátumok a megfelelő disztribúciók csomagkezelőjével hívhatóak életre: a *Debian* csomagmenedzserét használó rendszerekben `dpkg -i picasa.verzió.deb` parancs vezet célra, a *Red Hat* megoldását tartalmazó *Linuxon* pedig az `rpm -Uvh`

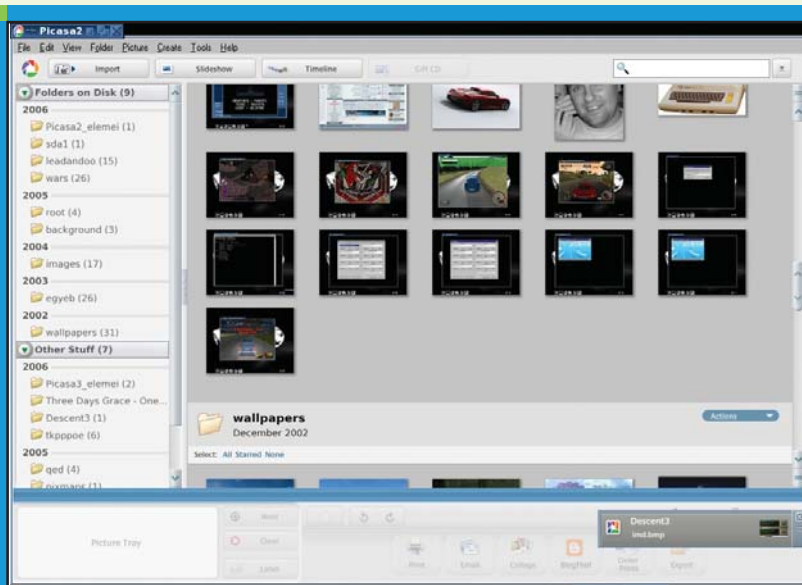
© Kiskapu Kft. Minden jog fenntartva

1. ábra A Picasa *.bin telepítője

2. ábra A merevlemez teljes szkennelésének bevezetése

3. ábra A káosz renddé szelődül

picasa.verzió.rpm utasítás használatos. A független, *.bin formájú telepítő root jogkörrel kiadott sh picasa.verzió.bin utasítással állítható üzembe. A telepített program felhasználóként terminálra gépelt picasa paranccsal indítható.

A szervezésen túl

Az indított alkalmazás első alkalommal átfutja a háttértárainkat, képek után kutatva, a későbbiekben elsősorban a változásokra figyel. A keresés mindig a háttérben történik, ennek eredménye a bal oldali blokkban látható, ahol az alapértelmezett elrendezés a könyv-

tárak létrehozásának idején alapul (ez a „Folder / Sort By” menüben megváltoztatható). A jobb oldali blokkot a megtalált ábrák bélyegképei építik fel. Természetesen mind a két rész görgethető. Az alsó részen található a képtálca (melyre képeket húzva, később azok rögtön elérhetőek lesznek), valamint a jelölések és transzformációk gombjai (például forgatás), a kézenfekvő szolgáltatási menü (nyomtatás, e-mail küldése, csoportosítás, blog, export, nyomtatás on-line megrendelése), és a zoom csúszkája. Egy képen jobb egérgombot nyomva előhívható a program helyi menüje,

ami lehetőséget nyújt az adott ábra teljes megtekintésére, valamint ennek alapszintű szerkesztésére, címkézésére, elrejtésére, mozgatására és törlésére. A szerkesztés (ez dupla bal klikkel is aktiválható a bélyegeken) lehetőségei a következők: „Basic Fixes” (általános alakítás), „Tuning”, „Effects” (effektek). Az általános alakítások menülapján a levágás, a „vörös szem” elnyomás, automata kontraszt és színtelítettség, valamint a fénytélítettség állítható be. A tuning szekció a fényerő, a fényes felületek és az árnyékok kezelésére szolgál, lehetőséget adva a színhőmérséklet kézi elmozdítására is. Az effektek által pedig előre beállított vizuális hatásokat lehet alkalmazni a kiszemelt állományon. Fontos, hogy minden egyes változtatás több lépcsőben is visszavonható az „Undo” gombbal. A szerkesztés gombjai felett akár paraméterezhető diavetítés is kapcsolható a „Slideshow” műveletét kérve, de „Timeline” lehetőséggel is élhet az érdeklődő, ahol látványos módon kerül személtetésre az összes médiatár, létrehozási időpont alapján. A diavetítés ideje alatt *.mp3 formátumú hangszavok lejátszása is kérhető a „Tools / Options / Slideshow” menüben, ezáltal egy kisebb, de elegáns prezentáció elkészítése is a Picasa képességlistáját bővíti. Utolsóként, de nem utolsó sorban említendő: a fő panelen található „Import” gomb segítségével, a gphoto csomag által használható digitális kamerákról közvetlenül is felhasználhatunk képeket.

Az „élő példa”

A száraz ismertetés után nézzük az életszerű példát, saját esetemről másolva! Tegyük fel, hogy a személyes mappánkban rengeteg olyan könyvtár van (almappástul), melyek sehogyan sem azonosíthatóak neveik alapján. Bennük számtalan állomány, köztük a számunkra értékes médiák. A fájlok java része digitális fényképezőgépről származik, melyeket anno egyszerűen átmozgattunk a PC-nk merevlemezére: a képek neve sajnos jellemzően dcim_sorszám.jpg, mely elnevezés akár többször is előfordul a különböző mappákban. Nos, több ezer fotó esetén, ilyen körülmények között képes lenne bárki megkeresni a „digitális

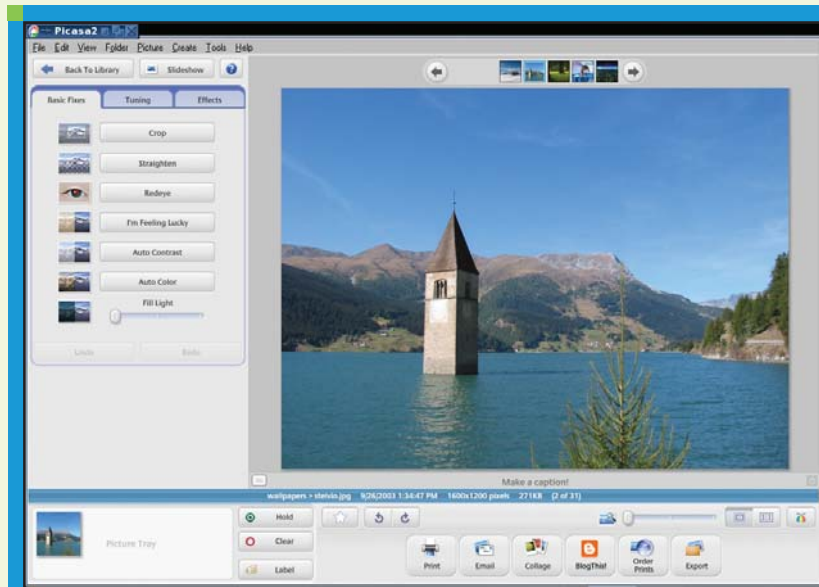
emlékeiket”? Kötve hiszem...

A *Picasa*t használva viszont merőben más a helyzet! A programot indítva, indexelés után a *zoom* paramétert olyan értékre állítom, hogy a bélyeg-ek felismerhetőek legyenek, de a lehető legtöbb miniatűr látszódjék a jobb blokkban. Így a keresés ideje az eredeti idő töredékére csökken. A fontos találatokon jobb klikket nyomok, majd kiválasztom az „*Add Label*” funkciót, hogy a szükséges képekhez azonos nevű címkét rendeljek. Az így egy csoportba került ábrák helyi menüjén kérem az „*Edit*” lehetőséget. A „*Tuning*” föltre kattintva az automatikára bízom a szín hőmérséklet és a fényerő korrigálását (a gyengébb minőségű képekre is gondolva). Ha végeztem, létrehozok egy privát albumot, ahová a feljavított médiákat átmozgatom „húzd és ejtsd” módszerrel.

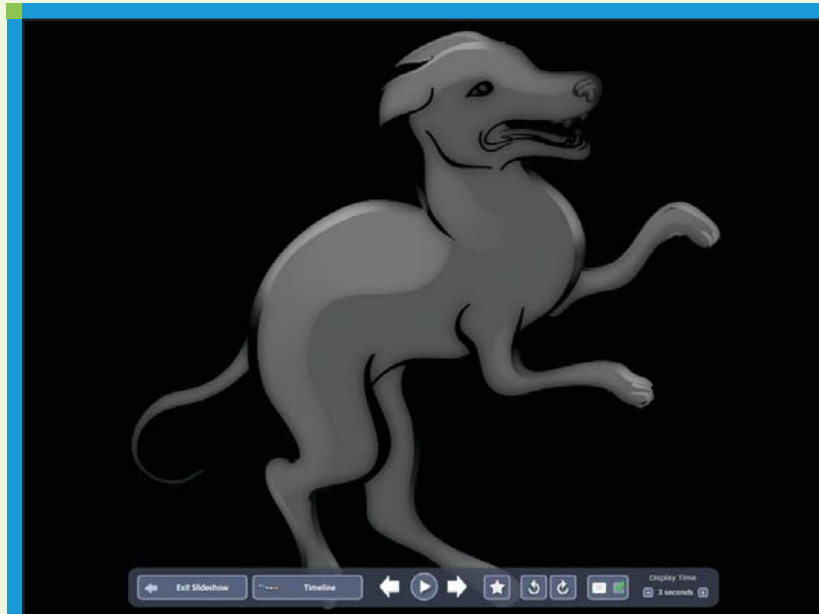
A privát albumból kiválasztok néhány olyan fotót, melyeken kötegelve kérek változtatást a „*Picture / Batch Edit / Auto Contrast*” menüt választva (így a fotók hasonló kontraszttal fognak rendelkezni). Ezek után – még mindig a programból – elküldöm a képeket egy célszemélynek, a *gmail* fiókom *account*-ját felhasználva (a fő panelen lévő „*Email*” nyomógombot használva). Hát nem szuper?! A *Picasa* nélkül órákig keresgélhettem volna „kézzel”, a találatokat átnevezhettem volna csoportosan a *krename* csomaggal (a címkézés és mozgatás helyett), majd javíthattam volna az egyedi hibákat (a jóval többre hivatott és emiatt bonyolultabb) *GIMP*-pel, végül a *gmail* honlapot megcélozva, a külön emiatt indított böngészőből kellett volna elküldenem a válogatott ábrákat. Ez többszörös időigényt, embert próbáló türelmijátékot jelentett volna a *Google* megoldásához képest.

Miért érdemes még?

Az előbb példaként felhozott „*Picture / Batch Edit*” funkció hasznosságát mintázva, a „*Create / Make a Poster*” menüpont szintén a kényelem jegyében született: a nagy felbontású ábráinkat pillanatok alatt képes (poszternymtatáshoz előkészítve) fel- darabolni. A változások, bélyegképek, címkék és információs bejegyzések

4. ábra A szerkesztés menü

5. ábra A diavetítés egyik fotója

a személyes mappánk megfelelő `/home/$/Picasa_Documents` alkönyvtárban jönnek létre, így mentesülünk az egyébként ismerős, indexelt mappákban sokszor megjelenő *Thumbs.db* állományoktól is.

Reményeim szerint látható, hogy a *Picasa*t használva rengeteg időt spórolhatunk meg a digitális fotóink, rajzaink és ábráink között keresgélve, illetve azok között szerkesztve. Mi tagadás, emellett a felhasználó idegeinek is komoly szolgálatot tesz a digitális rendszerező: több ezer kép között igencsak megerő-

tető és bosszantó dolog lenne órákig keresgélni néhány médiát, nem is beszélve arról, hogy a megtalált, régi fotókon elég sokszor fel kell javítani valamely minőségi paramétert. A lehetőség adott: az ingyen elérhető *Picasa* semmilyen kívánnivalót nem hagy maga után.

Kovács Zsolt (kovi@linuxforum.hu)

Quake fanatikus. Négy éve a debreceni linuxosok egyike. Töretlenül hisz a Slackware terjesztésben.